

med saa Ord tillade mig en yderligere Motiv-
 vering af Grundene til disse mine Forslag.
 Den ærede Formand har jo allerede nu an-
 meldt, at der vil foregaae en deelviis Afstem-
 ning af første Stykkes sidste Punktum i den af
 mig stillede Ændring. Hvad dette Punktum
 angaaer, da er det jo en Selsfølge, at, naar
 den sidste Deel af det gaaer ud, skeer der ikke
 Andet, end at man beholder de Bestemmelser,
 der nu ere gjældende i Forordningen af 20de
 Decbr. 1799 med Hensyn til den Betlængde,
 indensfor hvilken en Mand skal boe for at
 kunne beordres til at kaste Sne. Det er mig
 forsaavidt temmelig ligegyldigt, om denne Be-
 stemmelse bibeholdes her eller ikke, men, da der
 fra flere Sider er yttret Omse om, at Be-
 stemmelsen udgaaer, har jeg ønsket særlig Af-
 stemning derover, og jeg skal ikke have Noget
 imod, især saafremt denne Pasus ellers
 skulde træde hindrende iveien for hele Forslagets
 Vedtagelse, at disse Linier udgaae. — Det
 ærede Thing vil see, at mit Forslag begynder
 med at dele § 1 første Stykke i det Regjerings-
 udkast, der er os forelagt, saaledes, at Amts-
 raadene kun have at bestemme Regulativer for
 Hoved- og de mindre Landeveie, hvilket har
 forekommet mig rigtigt. I et andet Punktum
 har jeg tilføjet den Bestemmelse, at Affattelsen
 af de Regulativer, hvorefter det indbyrdes Ar-
 bejde i Sognene skal fordeles, skal overlades
 til Sogneforstanderskaberne, som efter min An-
 skuelse bedst kunne ordne disse Sager; det er
 den væsentligste Forandring, som jeg har tilladt
 mig at foreslaae i Regjeringsudkastet. Frem-
 deles har jeg tilladt mig at stille en Ændring
 til Regjeringsudkastet, som efter min Mening

skulde være af den Bessaffenhed, at den er
 fikket til at udjævne, saavidt man ellers troer
 ved Lov at kunne det, den Uligghed, der er
 tilstede efter Loven af 1799 om Sneekastnings-
 arbeidet. Det er jo vist, at der er en vis
 Mangel ved denne Lov med Hensyn til, naar
 man regner Hartkorn nu og tager de For-
 andringer i Besiddelserne i Betragtning, som
 Udskiftningen har medført ved Giendomme af
 imellem 1 og 4 Tdr. Hartkorn i Forhold til
 Giendomme af mellem 4 og 8 Tdr. Hartkorn,
 saavel som ogsaa den Forfælt, der finder Sted
 ved Gaarde af over 8 Tdr. Hartkorn, i For-
 hold til de mindre, saa at hele dette Forhold
 nok kunde trænge til nøiagtigere Bestemmelse.
 Dette har jeg nu troet at gjøre paa en efter
 min Anskuelse idetmindste nogenlunde brugelig
 Maade, idet jeg har troet, at, naar man skal
 ind i det Specielle og regulere den Forfælt,
 der er paa de forskjellige Sogne i Landet, man
 da neppe kan træffe en bedre Maalestok end
 den, som Sogneforstanderskaberne selv afstikke.
 Jeg troer ikke, at man kan komme til en ret-
 færdigere Ordning end den at overlade det
 til Forstanderskaberne at forfatte Regulati-
 verne med Hensyn til Arbejds Fordeling i
 Sognene. Nu kan der jo vel svares mig: Ja,
 men saa kunne Forstanderskaberne tage forme-
 get Hensyn til Hartkornet. Nu maa jeg her
 bede vel bemærket, at det er ikke mig, der har
 bragt dette Princip om Hartkornet ind i Lo-
 ven, men at det er kommet fra Regjeringen;
 jeg har kun meent at ville gjøre Loven mere
 brugelig, mindre uretfærdig, om jeg saa maa
 sige, end den var før.